

ZWIĄSTUN

Data wydania 6. IX. 2015

Numer 9(40) 2015

W tym numerze:

PIELGRZYMKI	Str.2
KALENDARIUM	Str.2
WITRAŻOWE PODRÓŻE	Str.2
PARAFIALNY PIKNIK	Str.3
TORNISTER PEŁEN UŚMIECHU	Str.3
ZAKARPACKI TYGIEL....CD.	Str.4
HUMOR	Str.4
INFORMACJA O KONKURSIE	Str.4

PAMIĘCI BOHATEROM II WOJNY ŚWIATOWEJ

WITOLD PILECKI (1901 – 1948) to jedna z bardziej fascynujących postaci w najnowszej historii Polski. Swoje życie poświęcił walce ze zbrodniczymi dyktaturami XX wieku – niemieckim narodowym socjalizmem i sowieckim komunizmem. Brytyjski historyk prof. Michael Foot zaliczył go do sześciu najważniejszych ludzi ruchu oporu II wojny światowej. Losy Pileckiego dobitnie świadczą o jedności planów niemieckich i sowieckich okupantów w stosunku do elity polskiego społeczeństwa

Witold Pilecki - typowy przedstawiciel kresowej inteligencji polskiej pochodzenia ziemiańskiego – urodził się 13 maja 1901 roku w ówczesnej północnej Rosji, gdzie jego ojciec był leśnikiem. Wychowany przez matkę w duchu żarliwego patriotyzmu, wykształcony w Wilnie, dokąd rodzina przeniosła się w 1910 roku, czynnie działał w zakazanym przez władzę zaborcze harcerstwie a następnie jako ochotnik bierze udział w wyzwoleniu i samoobronie Wilna na przełomie 1918 i 1919 roku. Walczy w obronie Grodna, a później w szeregach 211 Pułku Ułanów w bitwie warszawskiej latem 1920 roku. Dwukrotnie odznaczony Krzyżem Walecznych.

W czasie pokoju zdaje maturę, rozpoczyna studia na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Stefana Bato-rego w Wilnie, ale przerywa je z powodu kłopotów materialnych. Osiada w podupadłym majątku Sukurcze w pobliżu Lidy, modernizuje go i rozwija. Zakłada kółko rolnicze i spółdzielnię mleczarską, udziela się w harcerstwie i ochotniczej straży pożarnej. Jako entuzjasta przysposobienia obronnego zakłada dwa szwadrony konne przysposobienia obronnego złożone z miejscowych ochotników. W 1931 roku żeni się z Marią Ostrowską, nauczycielką miejscowej szkoły. W Sukurczach rodzą się ich dzieci – Andrzej i Zofia.

We wrześniu 1939 roku Pilecki bierze udział w wojnie obronnej przeciwko niemieckim agresorom. Po inwazji Sowieców na Polskę nie może wrócić w okolice Lidy. Przedziera się do Warszawy i włącza się od razu w nurt walki podziemnej. Jest jednym z organizatorów powołanej w listopadzie 1939 roku Tajnej Armii Polskiej, która później zostanie włączona w strukturę Armii Krajowej. Latem 1940 roku Pilecki prosi swoich przełożonych o zgodę na realizację misji polegającej na przedostaniu się do obozu koncentracyjnego KL Auschwitz w celu założenia w nim organizacji konspiracyjnej. Po otrzymaniu zgody, pod fałszywym nazwiskiem, jako Tomasz Serafiński 19 września 1940 r. daje się pojąć Niemcom w łapance, a dwa dni później jako więzień nr 4859 trafia do Auschwitz. W obozie tworzy tajny Związek Organizacji Wojskowej, strukturę konspiracyjną, która ma pomagać w podtrzymywaniu morale więźniów, przekazywać informacje spoza obozu, wysyłać raporty o tym, co dzieje się w Auschwitz, przygotować plany powstania w obozie. Za pośrednictwem uciekinierów oraz przez zorganizowaną siatkę pracowników pralni Pilecki przesyła meldunki do swojego dowództwa. To dzięki niemu Zachód mógł dowiedzieć się o skali ludobójstwa dokonywanego w KL Auschwitz.

26 kwietnia 1943 roku wraz z Edwardem Ciesielskim i Janem Redzejem Witold Pilecki ucieka z obozu. Kilka miesięcy spędza w oddziale AK w okolicach Nowego Wiśnicza, gdzie pisze pierwszy obszerny Raport z KL Auschwitz. Przedostaje się do Warszawy, pracuje w Kedywie. Wiosną 1944 roku na rozkaz gen. Fieldorfa współorganizuje mocno zakonspirowaną „NIE”, strukturę, która ma działać na wypadek spodziewanej okupacji sowieckiej. Po raz pierwszy nie podporządkowuje się rozkazom przełożonych i walczy w Powstaniu Warszawskim – najpierw jako zwykły strzelec w kompanii „Warszawianka”, później dowodzi jednym z oddziałów zgrupowania Chrobry II, w tzw. Reducie Witolda. Jako jeńiec trafia do obozu w Lambsdorf, skąd przeniesiono go do Murnau.

Po wyzwoleniu wstępuje do II Korpusu Polskiego we Włoszech. Na rozkaz gen. Andersa wraca do Polski, aby zbierać informacje o żołnierzach Armii Krajowej i II Korpusu więzionych przez NKWD i zsyłanych na Syberię oraz o sytuacji w kraju. 8 maja 1947 r. zostaje aresztowany i po wielomiesięcznym, brutalnym śledztwie, w sfiingowanym procesie skazany na karę śmierci. Prezydent Bierut nie skorzystał z prawa łaski. 25 maja 1948 roku wyrok w warszawskim więzieniu przy ul. Rakowieckiej, wykonał „Kat z Mokotowa” Piotr Śmietański. Do dziś nie ma pewności, gdzie rotmistrz Pilecki został pochowany.

Ks. Grzegorz Roszczyk

Święty przypomina:

Wiarygodnie i skutecznie ewangelizują świat jedynie ci, którzy najpierw ewangelizują samych siebie poprzez ciągłe zgłębianie prawd wiary i życie w miłości Boga i bliźniego. Jan Paweł II (13.06.1987)

W NOWYM ROKU SZKOLNYM 2015/16 ŻYCZYMY UCZNIOM CHĘCI I WYTRWAŁOŚCI W NAUCE, NAUCZYCIELOM CIERPLIWOŚCI, ZAŚ WSZYSTKIM OPIEKI BOŻEJ I TEJ ANIELSKIEJ.

PIELGRZYMKA

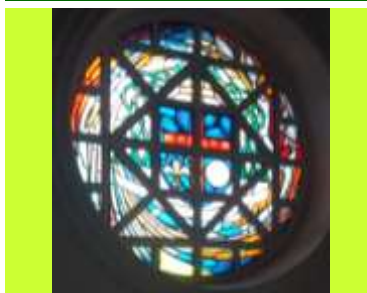
Stało się już tradycją, że podobnie jak w latach 80-tych, piesza pielgrzymka do Częstochowy wyrusza z naszej parafii. 6 sierpnia br. blisko 200 pielgrzymów wyruszyło na Jasną Górę niosąc swoje intencje do Czarnej Madonny.

Uroczystą Mszę św. celebrowało siedmiu księży pod przewodnictwem ks. kan. Marka Janasa. Wraz z pielgrzymami różne odcinki pierwszego etapu pokonywało wielu starachowiczanie, którzy nie mogąc podjąć trudów całej kilkudniowej wędrówki, chcieli choć w niewielkim stopniu uczestniczyć w tym wydarzeniu. Przez cały okres w kościołach odbywały się pielgrzymki duchowe, podczas których wierni łączyli się w modlitwie z pielgrzymami.

P.P.

WITRAŻOWE PODRÓŻE - Biskup Jan Chrapek

Biskup Jan Chrapek urodził się 18 lipca 1948 r. w Józefinie. W 1963 rozpoczął nowicjat w Zgromadzeniu św. Michała Archanioła. Dwa lata później złożył pierwsze śluby zakonne, a następnie kształcił się w niższym seminarium duchowym w Miejscu Piastowym. Śluby wieczyste złożył 26 sierpnia 1969 r.. Świecenia prezbiteriatu udzielił mu 3 maja 1975r. bp. Ignacy Tokarczuk.

Pracował w Zakładzie Specjalnej Troski dla Chłopców w Strudze oraz studiował zaocznie w Państwowym Instytucie Pedagogiki Specjalnej w Warszawie. W latach 1969-84 kształtowała się jego droga naukowa. W Krakowie na kierunku filozoficzno- teologicznym w Wyższym Seminarium Duchownym księży Michalitów, a następnie na Papieskim Wydziale Teologicznym. Uzyskał magisterium z teologii pastoralnej oraz doktorat na KUL-u. W Louvain przygotowywał rozprawę habilitacyjną „Technologie komunikowania, a kultura”. Prowadził pracę naukową na londyńskim Międzynarodowym Instytucie Badań nad Kulturą i Komunikowaniem.

Zdobyłą wiedzę przekazywał jako wykładowca w Wyższym Seminarium Duchownym Księży Michalitów w Krakowie, Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, Uniwersytecie Warszawskim, Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie.

Jan Paweł II mianował go 25 marca 1992 r. biskupem pomocniczym diecezji drohiczyńskiej. Za dewizę biskupią wybrał słowa „**Quisut Deus**” (Któż jak Bóg). Zainicjował Ekumeniczny Kongres Rodzin w Drohiczyźnie oraz wybudowanie nowego gmachu seminarium duchownego.

Dnia 20.06.1994 r. został przeniesiony na urząd biskupa pomocniczego diecezji toruńskiej, a 28.06.1999 r. mianowany biskupem diecezjalnym w Radomiu. Jako ordynariusz wspierał działalność charytatywną otwierając stołówki, aptekę dla ubogich i duszpasterstwo młodzieży.

Jego wiedza i wykształcenie cenione były przez Konferencję Episkopatu Polski. Przewodniczył powoływanym komisjom, organizował sieć radiostacji diecezjalnych w kraju. W Radzie Konferencji Episkopatów Europy odpowiadał za media katolickie w Europie Wschodniej. W 2001 został mianowany konsulatorem Papieskiej Rady ds. Środków Społecznego Przekazu.

Biskup Jan Chrapek był pracowitym siewcom, a ziarno dobra jakie zasiał przez 54 lata swojego ziemskiego życia wydaje plony. Dewiza życiowa: „**Idź przez życie tak, aby ślady twoich stóp przetrwały cię**” realizowana jest od 2002 roku, w którym rozpoczęto przyznawanie nagród jego imienia: „Ślad” i „Totus medialny”. Corocznie maturzyści z ubogich rodzin ubiegają się o możliwość studiowania dziennikarstwa, polityki społecznej i nauk politycznych na Uniwersytetach Warszawskim i Jagiellońskim ze stypendium i indeksem jego imienia. Radomska Caritas utworzyła fundusz jego imienia pomagający potrzebującym. My upamiętniliśmy postać niezwykłego Pasterza, jego herbem umieszczonym w jednej z rozet.

Przez kilka miesięcy podążaliśmy szlakiem naszych parafialnych witraży. Od października chciałam zaprosić czytelników na cykl, którego bohaterem będzie kard. Stefan Wyszyński.

DWK

KALENDARIUM

25 IX 1953r władze PRL aresztowały Prymasa Polski kard. Stefana Wyszyńskiego.

19 IX 1966r. została ogłoszona encyklika Pawła VI *Christi Matrisrosarii*, ostrzegająca przed możliwością wybuchu III wojny światowej.

29 IX 1967 r. rozpoczął się Świątowy Synod Biskupów w Rzymie, bez obecności polskich biskupów tymczasowych ordynariuszów na Ziemiach Zachodnich i Północnych, będących wikariuszami generalnymi Prymasa Polski i administratorami apostołskimi, którym władze PRL uniemożliwiły wyjazd.

D.W.K

Święto Matki Boskiej Częstochowskiej, święto Parafii, nazywane często jej imieninami, przypadło w tym roku w dzień powszedni. 26 sierpnia odprawione zostały uroczyste Msze Św., jednak udział w nich wzięło mniej parafian niż w poprzednich latach.

Kilka dni wcześniej, w niedzielę 23 sierpnia na placu przykościelnym odbył się parafialny piknik. Biorący w nim udział parafianie, mieli możliwość udziału w wielu atrakcjach. Odbył się pokaz pod hasłem BEZPIECZNIE NA DRODZE, który przeprowadzili policjanci Komendy Policji w Starachowicach. Celem było pokazanie zarówno rodzicom jak i ich pociechom, jak zachować się w sytuacjach zagrożenia, czyli w momencie ataku np. psa. Szczególną uciechę miały dzieci, które chętnie uczestniczyły w konkursach. Dorośli również dali się namówić do wspólnej zabawy. Ksiądz Proboszcz zaprosił też zespół muzyczny RODAN z Kielc, który uświetnił nasze parafialne święto swoim występem. Dochód z imprezy jak co roku, przeznaczony został na sfinansowanie wyprawek szkolnych dla dzieci.

Organizatorzy, czyli Caritas Parafii wraz z Ks. Proboszczem dziękują Rycerzom Kolumba za pomoc, ale przede wszystkim sponsorom: Prezydentowi Starachowic – P. Markowi Materkowi, firmom - Animex, Piekarni Wojteczek, Kawiarni Kafka, P.P. Bożenie i Dariuszowi Słomka -abc, Hurtowni MAT, Hurtowni KWASMAR oraz Komputery RETE,

P.P.

zdjęcia P.P. i I.G.W.

TORNISTER PEŁEN UŚMIECHU

Zakończyła się akcja zorganizowana przez Caritas Polska i diecezjalne Caritas, której zadaniem jest wyrównywanie szans uczniów poprzez zbieranie funduszy na zakup i wyposażenie wyprawek szkolnych dla najbardziej potrzebujących dzieci i młodzieży. Niektóre parafie we własnym zakresie już wcześniej organizowały tego rodzaju pomoc dla najmłodszych. Od 7-u lat akcja Caritas ma charakter ogólnopolski. Przybiera ona różnorodne formy jak: wysyłanie SMS-ów z hasłem „Tornister”, wypełnianie podstawowymi artykułami szkolnymi specjalnych koszy ustawianych w kościołach, wpłat pieniężnych na konta, wsparcie licznych prywatnych i instytucjonalnych ofiarodawców itd. Po raz kolejny finał akcji przyczynił się do rozdania dzieciom przed rozpoczęciem roku szkolnego, kolorowych tornistrów wypełnionych niezbędnymi artykułami uczniowskimi. W naszej parafii jak co roku dochód pieniężny zebrany podczas odpustowego festynu został przeznaczony na ten cel. Oddział Caritas zakupił przybory dla trzydziestu uczniów (szkoły podstawowej i gimnazjalnej, którzy pozostają pod jego opieką. W dzisiejszą niedzielę po Mszy Św. o godz. 10-ej zainteresowanym osobom zostaną wręczone przygotowane z pozyskanych środków przybory szkolne. Odciążą to budżet niektórych rodzin, który szczególnie u progu rozpoczynającego się nowego roku szkolnego bywa mocno nadwyrężony. Kierując się zwykłą życzliwością i zrozumieniem innych, włączajmy się w pożyteczne akcje dające radość osobom potrzebującym i samym udzielającym pomocy.

R.M.J.

Zwiastun

Adres: Parafia p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej w Starachowicach
Starachowice 27-200, Al. Najświętszej Maryi Panny 7
tel. 41 274 30 20

Str. internetowa: www.parafialazy.cba.pl
E-mail: [lasy@poczta.onet.pl](mailto:lazy@poczta.onet.pl)

Nr konta: 35 2030 0045 1110 0000 0164 0230

NA FACEBOOKU: <https://www.facebook.com/pages/Parafia-pw-Matki-Boskiej-Czestochowskiej-w-Starachowicach/579311342087755>

Widok na Imstyczewo i dolinę Borzawy

Świątynie w miasteczku Dovhe

Wioska Bronka

INFORMUJEMY!!!

Ze względu, że na ogłoszony przez nas konkurs wpłynęły prace w chwili, gdy nasz numer „ZWIASTUNA” został już złożony, dlatego wyniki

II PARAFIALNEGO KONKURSU FOTOGRAFICZNEGO „WAKACJE Z BOGIEM” - LATO 2015

zostaną ogłoszone w numerze październikowym

Zespół redakcyjny Zwiastuna

Zakarpcki tygielcd.

Każdy wyjazd na Zakarpacie potrafi czymś zaskoczyć - tym razem spotkaniem Rusinów Podkarpackich.

Od X wieku Ruś Zakarpcka należała do państwa węgierskiego, a około 830 r przyjęła prawosławie. Tutejsza ludność słowiańska nie czuła związków z narodem ukraińskim; inteligencja uważała się wręcz za Rosjan, natomiast warstwy ludowe - za Rusinów. Nazywali się też Rusnakami, a w jej wschodnim krańcu (Jasnia) - Hucułami, zaś żyjący na Łemkowszczyźnie, czyli w klinie między rzekami: Sanem, Popradem i Użem - Łemkami. Stanowili etniczne przedłużenie Zakarpacia i podzieleni byli granicą austriacko-węgierską, a później polsko-słowacką. Węgry popierały ideę czwartego narodu i języka wschodniosłowiańskiego, czyli lokalnego dialektu zachodnioukraińskiego, jako "mniejsze zło", gdyż w Budapeszcie uważano, iż będzie on łatwiejszy do madziaryzacji, niż gdyby Rusini przyłączyli się do Rosjan lub do Ukraińców. W 1919 roku tereny te weszły w skład Czechosłowackiej Republiki na prawach autonomii, w czasie II wojny zajęte były ponownie przez Węgry, a od 1946 roku były w Ukraińskiej SRR. W spisach ludności Ukrainy nie uwzględnia się zakarpckich Rusinów, gdyż ci ostatni - inaczej niż na przykład bliscy im pod względem etnicznym Łemkowie w Polsce - nie są uznawani przez władze za odrębną grupę narodowościową.

Ślady leśnych kolejek wąskotorowych zaprowadziły mnie w dolinę rzeki Borzawa, na północ od powiatowego miasteczka Irszawa. W wielu podgórskich wioskach obok siebie stoją cerkwie, kościoły rzymsko i grekokatolickie. W wiosce Imstyczewo, na zboczu wzniesienia, znajduje się grekokatolicki kościół i klasztor św. Michała z XVIII w. W miasteczku Dovhe, gdzie znajduje się duże Sanatorium "Borzawa", obok starego kościoła słowackiego zbudowano dwa nowe; rzymskokatolicki i grekokatolicki. 200m dalej stoi murowana cerkiew.

Okoliczni mieszkańcy mówią "rusińskim" językiem, trochę innym niż ukraiński. Można też swobodnie rozmawiać po polsku, mieszka tu wielu Słowaków. Nie mają w szkole klas z językiem ojczystym tak jak mniejszość węgierska, ale w domu i kościele nadal jest on w użyciu. Więzy międzyludzkie są nadal bardzo silne w tych wioskach, wzajemnie się wspomagają mimo różnic wyznaniowych. Miałem okazję rozmawiać z uczestnikami wycieczki rowerowej, prowadzonej przez słowackie zakonnice - uczestniczyły w niej dzieci nie tylko z rodzin słowackich. Wczesnym rankiem w wioskach słychać porykiwanie krów wyprowadzanych przed posesję - zebrane stado przeganiane jest na wspólne pastwisko. Wieczorami, nadal można zobaczyć gromadzące się przed domami gospodynie omawiające wydarzenia minionego dnia. Gdyby nie obecność nowoczesnej techniki, można byłoby sądzić że czas się zatrzymał w latach 60-tych XX wieku. **Mieszkańcom tych okolic jeszcze nigdzie się nie spieszy.**

A.C.

H U M O R

Jeśli dzieci idą do szkoły wystrojone i niosą naręczą kwiatów - znaczy, że niedługo trzeba będzie wykopać ziemniaki.

Od razu zauważyłam, po zmianie stylu, że ostatnie twoje wypracowanie napisał za ciebie ojciec - mówi katechetka na lekcji religii. - Co masz na usprawiedliwienie? - Nie miałem wyboru, mama wyjechała do sanatorium.

Zima, las, pada śnieg. Między drzewami krąży podenerwowany niedźwiedź. To złamie choinkę, to kopnie w zaspę, to pogoni wilka. Ogólnie - mocno wściekły! Chodzi i pomrukuje: - Co mnie podkusiło, żeby wypić tę kawę we wrześnie...

ZWIASTUN - katolicki miesięcznik parafialny, ukazujący się w parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Starachowicach (Łazy)

Redaguje Zespół: ks. Grzegorz Roszczyk, Dorota Chyczewska, Irena Górecka /skład/, Renata Minda - Juda, Donata Witkowska-Kowal, Paweł Perchel /zdjęcia, str. www /, Współpraca przy n-rze : Andrzej Cygan